

Mirella & Claudia

Hoewel het lesbische ouderschap behoorlijk is geaccepteerd, wilden programmamaakster Mirella van Markus en haar vrouw Claudia (beiden 37) hun verhaal wel uit de doeken doen. In Kinderen én in de film Wij willen ook een kind.

MIRELLA: gehaakte **TOP** € 78,- (Guess) | **TOP** € 39,95 (French Connection) | metallic **SKINNY JEANS** € 69,95 (Zara) | **GYMPEN** € 99,95 (Converse) |
CLAUDIA: **T-SHIRT** € 25,- (River Island) | **JEANS** € 129,95 (G-Star) | **SNEAKERS** € 59,95 (Van den Assem) | **ARMBANDEN** vanaf € 29,95 (de Bijenkorf) |
SAMMIE: **T-SHIRT** € 12,95 (de Bijenkorf) | **BROEKJE** € 49,95 (IKKS)

'Een zwangerschap bleef maar uit; gelukkig zijn we elkaar daardoor nooit kwijtgeraakt'

Oktober 2011. Mirella van Markus en Claudia Vermeulen geven elkaar officieel het jawoord en weten dan al dat ze samen een gezin willen stichten. Er is eigenlijk maar één ding wat die gangbare wens in de weg staat. Mirella en Claudia zijn geen M/V-stel. Een biologisch obstakel dus. Mirella: "We liepen met veel vragen rond en merkten dat de bestaande literatuur over dit onderwerp nogal gedateerd was. Terwijl wij ons afvroegen wie we als donor wilden en wat zijn rol zou moeten zijn in het leven van ons kind, begon ik na te denken over het schrijven van een actueel interviewboek met stellen in dezelfde situatie."

MISSIE

"Tijdens een gesprek hierover bij de NTR vroeg iemand: 'Waarom maak je er geen film over?' Dat was de start van Wij willen ook een kind. Het aanvankelijke idee was veel journalistieker – gesprekken met verschillende stellen en meer deskundigen –, maar bij de NTR zeiden ze: 'Je maakt dit omdat het jou bezighoudt, dus dát willen wij graag zien in de film. Ben je bereid om er jullie persoonlijke zoektocht van te maken?' Normaal deel ik mijn privéleven niet met de wereld, maar dit voelde als een soort missie. Er bestaat zo veel onduidelijkheid over homo-ouderschap en er zijn nog zo veel mensen die er moeite mee hebben, dat ik het belangrijk vond dat de film er kwam. Wil je vooroordelen de wereld uit helpen, dan is openheid de enige manier. Uiteindelijk hebben Claudia en ik alle deuren opengezet." En dat hebben ze letterlijk gedaan. We zitten aan de tafel in de gezellige Amsterdamse bovenwoning, zoals ook te zien in de documentaire, als Claudia binnenkomt met een innig tevreden Sammie op haar arm. "Ze slaapt elke nacht door

en dat deed ze vrijwel vanaf haar geboorte, dus ze maakt het ons makkelijk. Als je dan denkt aan alle moeilijkheden voordat ze er was, krijg je bijna het gevoel dat ze dat voor ons wil compenseren", zegt Claudia.

In de film is te zien dat het geen soepel verlopend proces was. Wij willen ook een kind gaat uiteindelijk niet alleen over de vragen rond homo-ouderschap, maar ook over de wanhoop als het maar niet lukt om zwanger te worden. Claudia: "Onze hele omgeving wist dat we een kinderwens hadden, maar we hebben iedereen pas laten weten dat we er serieus mee bezig waren, toen we na het eerste jaar van maandelijkse inseminaties het medische traject in gingen. We begonnen zo positief, met ideeën als: eerst trouwen en ons daarna richten op een kind. Uiteindelijk zeiden we iedere maand dat een zwangerschap uitbleef tegen elkaar: 'We hadden drie jaar eerder moeten beginnen.' Ik werd na verloop van tijd zó boos. Waarom is het mij niet gegund, vroeg ik me af. Ik heb nooit drugs gebruikt, werk hard, rook en drink niet; waar heb ik dit aan verdiend?"

Mirella: "We zijn elkaar daarin gelukkig nooit kwijtgeraakt. Ik wist dat ik degene was die moest relativeren. De mannen om mij heen, vooral mijn broer, hadden mij duidelijk gemaakt dat ik dit soort buien van me af moest laten glijden, dat ik mezelf in de boeddha-stand moest zetten."

EIERFABRIEK

Claudia: "Maar zo erg was ik toch niet? Ik was gefrustreerd, vond het oneerlijk verdeeld in de wereld, maar niet naar jou toch?" Ze lachen naar elkaar. "Ik wilde één ivf-poging doen", zegt Claudia. "Uiteindelijk hadden wij natuurlijk wel de luxe van twee baarmoeders. Maar ik ben langer dan een jaar aan de hormonen geweest. Je hele cyclus wordt platgelegd en dan is het alsof je in drie seconden tijd optrekt van nul naar tweehonderd kilometer per uur – je wordt een soort eierfabriek. De ivf-poging mislukte, er werden geen embryo's gevormd. Dat was de grootste klap voor ons in het hele proces: te weten dat alle afzonderlijke elementen goed zijn en dat het toch niet lukt. We hadden de hoop eigenlijk al opgegeven, maar besloten nog tot één laatste poging: icsi. En wonder boven wonder is het gelukt!" >

CLAUDIA:
TOP € 24,95
(Vero Moda) |
HAREMBROEK
€ 59,95
(Maison Scotch)

SAMMIE:
SHIRTJE
€ 19,95
(de Bijenkorf) |
BROEKJE
€ 18,95
(Imps & Elfs)

MIRELLA: JUMPSUIT
prijs op aanvraag
(Aaiko) | **SCHOENEN**
€ 59,95 (Sacha)

NAAM: Mirella van Markus

GEBOREN: 5 januari 1977 in Zeist

GETROUWD MET: Claudia Vermeulen (20 juli 1976), uitvoerend producent bij Eyeworks.

KIND: Sammie Julie (15 december 2013)

CARRIERE: Mirella leerde het televisiesievak bij programmamaker Frans Bromet, presenteerde onder meer De Italiaanse droom, Goedemorgen Nederland (beide KRO), Helder (Teleac), Over leven met kanker (NTR) en is momenteel een van de gezichten van Hart van Nederland (SBS6).

< In de film komt Hans, de donor, niet in beeld, maar gaandeweg snap je als kijker zonder hem te zien waarom ze hem hebben gevraagd: wat een aardige, meelevende schat. Toch rijst ook de vraag waarom Mirella en Claudia niet hebben gekozen voor Mirella's broer als donor. Op een gegeven moment zegt Mirella in de voice-over dat zij biologisch dichter bij haar nichtje staat dan straks bij haar eigen kind. Mirella: "Het is weleens door mijn hoofd gegaan hoor, maar op de een of andere manier was dat te dichtbij. Het maakt alles complexer als er toch iets gebeurt. Dan is hij de vader én de oom. Ooit heb ik een balletje opgegooid, maar daar ging hij niet op in, het was duidelijk dat hij dat niet zag zitten. Genetisch gezien is het zeker een mooie gedachte, maar toch: nee."

In de film zegt Hans over zijn rol als toekomstig vader dat die helemaal afhangt van wat het kind straks wil. Claudia: "Hans heeft zelf geen kinderen en ook geen duidelijke wens in die richting. Hij geniet wel erg van Sammie. Hij is trots en zichtbaar blij met haar. En zijn zus komt ongeveer wekelijks langs om Sammie te zien."

VEEL VOLWASSENEN

Mirella: "Het lijkt mij fijn voor een kind om meerdere volwassenen in je omgeving te hebben, zeker als puber. Dan is het toch heerlijk om lekker te kunnen klagen over je verschrikkelijke ouders, die je maar de hele tijd willen knuffelen? Ik geloof in het Afrikaanse gezegde: 'It takes a village to raise a child'. Sammie komt sowieso in een warme omgeving met veel volwassenen en kinderen. Dat maakt het gemakkelijker voor ons om het bij één kind te houden. Als er morgen een baby in een doos op de stoep staat, is hij of zij zeer welkom, maar of wij dit een tweede keer doen?"

Claudia: "Ik doe het nooit meer. Die bevalling, de pijn erna: als we een tweede zouden willen, moet Mirella het doen."

Mirella: "Ik geloof in 'count your blessings' – hoezeer we Sammie een groot gezin ook gunnen."

Even terug naar de periode vlak voor de zwangerschap. Na twee jaar de maandelijks gang naar het Onze Lieve Vrouwe Gasthuis in Amsterdam komt dan einde-

lijk het verlossende telefoontje: Claudia is zwanger. "Alle keren dat ik misselijk was, stond ik zo ongeveer te juichen boven de wc. Het verlangen was zó groot, dat ik, toen het eindelijk zo ver was, alles accepteerde: de misselijkheid, de pijn in mijn rug en op het laatst de gekmakende jeuk. Die werd veroorzaakt door verhoogde leverwaardes en dat was ook de reden dat de bevalling met 38 weken werd ingeleid – er was een risico dat ik Sammie zou vergiftigen. Op vrijdag gingen we naar 't ziekenhuis. Mirella moest 's avonds om tien uur naar huis, omdat ik nog niet in de verloskamer lag, maar in de kraamkamer en daar mag de partner niet blijven slapen. Om twaalf uur braken mijn vliezen en begon de pijn, maar ik mocht Mirella pas om half vier bellen. Onbegrijpelijk. Toen ze er om half vijf was, waren de weeën al behoorlijk heftig. Ik kreeg een ruggenprik en we mochten naar de verloskamer. Wat een feest, ik had geen pijn meer, we kregen 'n stretcher voor Mirel en hebben bijna anderhalve dag geslapen." Mirella: "Maar pas na nóg een dag, toen ze 't over een keizersnee hadden, zette het door." Claudia: "Op een gegeven moment ging Sammies hartslag met elke wee achteruit. Ze kon er niet uit. Eerst zat haar hoofdje vast, daarna haar schouders. Ik bleek door het paardrijden te gespierd te zijn rond het bekken. Dat is handig tegen bekkeninstabiliteit en veel andere zaken, maar niet voor bevallen. Na drie kwartier en veel geduw en getrek met mijn benen in mijn nek was ze er. We hoorden geen geluid, niks. Ze legden haar op mijn buik, ik dacht alleen maar: Zorg dat ze ademt, zorg voor haar!" Mirella: "Ik hoorde 'Spoed', 'OK', 'Noodknop' en ineens stond er een crashteam van tien man in de kamer. Het had allemaal veel te lang geduurd, waardoor Sammie op een gegeven moment met elke wee levenlozer leek te zijn geworden."

HEVIG GEVOEL VAN VERLIEFDHEID

In de film maakt Mirella zich zorgen of ze zich straks wel verbonden zal voelen met haar kind. Claudia: "Het was wel meteen jouw kind." Mirella: "Ik bleef op haar inpraten, 'Sammie, kom op, je kunt het'." Claudia: "En vervolgens nam jij ook de hele verzorging op je. Ik kon een paar dagen >

'Als ik Mirella en Sammie samen zie slapen, weet ik dat ik niets meer nodig heb in dit leven'

< niet lopen en het heeft twee maanden geduurd voordat ik weer functioneerde. Als ik die eerste dagen Mirel zo in de weer zag met Sammie, moest ik steeds keihard huilen." Mirella: "Ik dacht dat ik veel meer tijd nodig zou hebben voor de binding, maar dat bleek niet zo te zijn. We hebben samen ook zo'n intensief proces doorgemaakt. Doordat Clau twee weken eerder moest bevallen dan de uitgereken- de datum, had ik nog een paar keer Hart van Nederland op de planning staan. Kort na Sammies geboorte reed ik erheen en wat ik toen voelde... Dat was zo'n oergevoel, zo'n diep verlangen om bij haar te zijn. Dit was het dus, het gevoel waar ik zo bang voor was geweest het niet te hebben. Maar het wás er, dat hevige gevoel van verliefdheid!"

NAAR DE RECHTER

Claudia: "Sammie heet Van Markus. Dat wilde ik heel graag, omdat ik al de drager was. Alle beetjes die helpen om ongelijkheid te voorkomen, zijn meegenomen."

Mirella: "Er is sinds 1 april een nieuwe wet Lesbisch ouderschap. Daarmee kun je, als je getrouwd bent, het kind erkennen, net als een heterostel. Maar bij de notaris bleek toch dat het niet helemaal hetzelfde is, dat je je kind maar beter kunt adopteren als je ook internationaal zeker wilt zijn van je rechten als ouder. Pas deze week hoorden we dat er nog een mogelijkheid is die een stap verder gaat, maar daarvoor moet je naar de rechter. Hier is nog weinig over bekend."

En zijn er nog zaken waar ze Sammie op willen voorbereiden als het gaat om homofobie? Mirella: "We wonen in Amsterdam, waar alle vormen van ouderschap voorkomen, dus ze is hier geen uitzondering. Bovendien is gebleken dat kinderen die een situatie telkens moeten uitleggen, heel sterk worden. Alle kwesties die we in de film zo duidelijk wilden hebben, zijn nu helder voor ons. En daarmee zal ook Sammie straks weerbaar zijn als ze ooit te maken mocht krijgen met homofobie. De openheid waarvoor wij hebben gekozen – Hans is haar vader, wij zijn haar moeders – is de strategie om haar onbevangen en sterk in de wereld te zetten. Mijn moeder maakte zich zorgen om welke vragen ze wel of niet kon beantwoorden, ze was bang dat het alle-

maal te kwetsbaar en te privé werd, maar wij zeiden: 'Nee, dit is wat het is en dat mag iedereen weten.'

Claudia: "Tijdens de première van de film zat ik af en toe met het zweet op mijn rug te kijken, maar uiteindelijk hebben we alleen maar laten zien wie en wat we zijn. Vind ervan wat je wilt vinden, als je ons afkeurt, hoeft je niet deel te nemen aan ons leven."

ROLVERDELING EN RITUELEN

Claudia: "Sammie reageert niet anders op mij dan op Mirella. Het enige verschil is dat Mirel rustiger is dan ik, en daardoor een meer kalmerende uitwerking heeft als Sammie erg moet huilen."

Mirella: "Er ontstaat toch wel een rolverdeling. Clau is de biologische moeder, maar zij is van ons tweeën meer de vader. Zij kan echt lekker wild stoeien met Sammie en is veel fysieker. Ik ben voorzichtiger, rustiger, meer van het boekjes lezen en het kletsen; dat werk. In het begin moesten we sowieso heel voorzichtig zijn, want twee dagen na haar geboorte ontdekten ze in het ziekenhuis dat Sammies sleutelbeentje overdwars was gebroken door de bevalling. Ze dachten eerst aan een zenuwbeschadiging door het harde trekken, wat kon leiden tot verlamming."

Claudia: "Het was, zo vlak na de heftige bevalling, wat we noemen vlek op vlek: niks leek mee te zitten of normaal te gaan. Ze mocht niet op dat armpje liggen, wat met voeden heel lastig was. Ze kreeg een mini-mitella die aan haar rompertje moest worden vastgezet.

Inmiddels hebben we allerlei gewoontes. Om een uur of half zeven wordt Sammie wakker, dan ligt ze nog anderhalf uur tussen ons in. En als ik Mirel en Sammie dan samen zie slapen, weet ik dat ik niets meer nodig heb in dit leven. Het is het toppunt van geluk. Dat heb ik ook als ik laat thuis kom van mijn werk en Mirella ligt met Sammie in bed voor het laatste flesje. Dat is zo verrukkelijk thuiskomen." ■

Wij willen ook een kind, woensdag 2 juli, 23.30 uur op Nederland 2 | Herhaling: zaterdag 5 juli (Roze zaterdag), 15.00 uur op Nederland 2 | ntr.nl/wijwillenookeenkind

DE WONDEREN DER TECHNIEK

- Bij icsi (intra cytoplasmatische sperma injectie) wordt één enkele zaadcel met een pipetje direct in het celplasma van de eicel gebracht. Als er eicellen zijn bevrucht, worden één of (maximaal) twee embryo's in de baarmoeder geplaatst. De behandeling is eigenlijk hetzelfde als een ivf-behandeling, alleen de procedure in het laboratorium is anders. Als patiënt merk je geen verschil.
- Bij iui (intra uteriene inseminatie) worden de best bewegende zaadcellen met een dun slangetje in de baarmoeder gebracht.
- Bij ivf (in-vitrofertilisatie – ook wel reageerbuisbevruchting genoemd) worden een of meer eicellen buiten het lichaam bevrucht met zaadcellen, waarna de ontstane embryo's in de baarmoeder worden teruggeplaatst.

